

దేశప్రేమికులెవరు? దేశద్రోహులెవరు?

నిజమే, ఈనాడు ఖచ్చితంగా మరోసారి తీవ్రచర్య జరగాల్సిన అంశాలివే. దేశప్రేమికులెవరు? దేశద్రోహులెవరు? వివిధ వాదనల, ప్రచారాలమాటున ఈ అంశాలు కలగాపులగమై ఆలోచనాపరులను సైతం గందరగోళపరుస్తున్నాయి.

ఈ ఏడాది జనవరి 17న హైదరాబాద్ సెంట్రల్ యూనివర్సిటీ పరిశోధక విద్యార్థి వేముల రోహిత్ మరణం, అందుకు దోషతీసిన పరిస్థితులు; ఫిబ్రవరి 9నుండి ఢిల్లీ-జెఎన్ఎయూలో జరుగుతున్న పరిణామాలు, దేశద్రోహ నేరంపై జెఎన్ఎయూ విద్యార్థి యూనియన్ నాయకుడు కస్తూరు అరెస్టు - తదితర ఘటనల నేపథ్యంలో దేశద్రోహం అంటే ఏమిటి? దేశాన్ని ప్రేమించటం అంటే లేదా దేశభక్తి అంటే ఏమిటి? అనే విషయాలను చర్చించుకోవల్సిన అవసరముంది.

గురజాడ ప్రవచించిన, సర్వజనామోదం పొందిన 'దేశమంటే మట్టి కాదోయ్, దేశమంటే మనుషులోయ్' అన్న గీతాన్ని స్ఫురణకు తెచ్చుకుంటే, నాలుగు సరిహద్దుల మధ్యనున్న భౌగోళిక ప్రదేశం మాత్రమే దేశం కాదని, దేశమంటే ఆ ప్రాంతంలో నివసించే ప్రజలని స్పష్టమౌతుంది. అప్పుడు దేశాన్ని ప్రేమించటం, లేదా దేశభక్తిని కలిగివుండటం అంటే, భౌగోళిక దేశాన్ని స్తుతిస్తూ కూర్చోవటం కాదనీ, ఆ దేశంలోని ప్రజలను ప్రేమించటం అన్నివిధాలా వారి అభ్యున్నతిని కాంక్షించటం - అని స్పష్టమౌతుంది.

ఈ ప్రాతిపదికన పరిశీలించినప్పుడు దేశాన్ని గత 7 దశాబ్దాలుగా ఏలుతూ వస్తోన్న పాలకుంతా దేశభక్తి, దేశాభివృద్ధి జపం చేస్తూనే ఈ దేశంలోని అత్యధిక శ్రామిక ప్రజానీకానికి వ్యతిరేకమైన విధానాలనే అమలు చేస్తూ దేశ (ప్రజా)ద్రోహం చేస్తూనే వస్తున్నారు, ఫలితంగా సమస్తరంగాల ప్రజల జీవితాలు నానాటికీ దుర్భరమౌతూ వస్తున్నాయి. దేశంలోని ప్రజలందరి సమగ్ర అభివృద్ధి కోసమేనంటూ సాగుతోన్న గత 12 పంచవర్ష ప్రణాళికల కాలంలోనూ దేశంలోని ప్రజల-నిరుద్యోగం, పేదరికం, ఆకలిచావులు, ఆత్మహత్యలు పెరుగుతూనే వస్తున్నాయి. వీటన్నింటికీ తిరిగి ప్రజలనే దోషులుగా నిలిపే పాలకులు జనాభా పెరుగుదలనే సాకుగా చూపుతూ తమ బాధ్యత నుండి తప్పుకోజూస్తున్నారు. ప్రజలను శ్రమశక్తిగా మలచుకొని, దేశంలోని పుష్కలమైన సహజవనరులను, ప్రకృతి సంపదను సరియైన దిశలో అనుసంధానిస్తే, నిరుద్యోగ సమస్యతోపాటే పేదరికం, అవిద్య వంటి మరెన్నో సమస్యల పరిష్కారానికి మార్గం సుగమమౌతుంది. అంతేగాక మరోవైపున నిజమైన అర్థంలో స్థూల జాతీయోత్పత్తి పెరగటంద్వారా దేశం అభివృద్ధి పథంలో ముందుకు సాగుతుంది.

దేశాన్ని ఏలిన పాలకులంతా ఈ దిశగా కించిత్తు కూడా దృష్టి పెట్టకపోగా, మరోవైపునుండి దేశంలోని అపార సహజ, అటవీ, భూగర్భ, సముద్ర సంపదనంతా అప్పనంగా సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు దోచిపెడుతూ వస్తున్నారు. అశేష శ్రామికశక్తిని 'మానవ వనర్లు'గా దిగజార్చి, దేశ(ప్రజా) ద్రోహంచేస్తూ కారుచౌకగా వారి శ్రమశక్తిని దోచుకునేందుకు బడా, బహుళజాతి సంస్థలకు చట్టబద్ధ అనుమతులిచ్చివేస్తున్నారు. జాతీయోద్యమకాలంలోనూ, 'స్వాతంత్ర్యా'నంతర కాలంలోనూ ప్రజల మౌలిక సమస్యలకు కారణమైన ఈ దోపిడీని ప్రశ్నించినందుకూ, పాలకులను నిలదీసినందుకూ, ప్రజలను కూడగట్టి నందుకూ నాటి వలసప్రభుత్వం 'రాజద్రోహ' నేరం మోపితే, ఆ వారసత్వాన్నే స్వీకరించిన భారత పాలకులు 'దేశద్రోహ' నేరాన్ని బనాయిస్తూ వస్తున్నారు.

దేశం గురించి, దేశాభివృద్ధి గురించి, మనదేశ ప్రజల జీవనం గురించి ఆలోచించే దేశభక్తులందరినీ ఈ పరిస్థితి కలవరపెడ్తోంది. ఎన్ని ప్రభుత్వాలు మారినా ఈ 'సంపద తరలింపు' విధానాలు మారక పోవటం, దేశంలోని పిడికెడుమందిగా నున్న కుబేరుల ఆస్తులు మరింత పోగుబడటంతో పాటుగా సామాన్యుల బతుకులు నానాటికీ అథోపాతాళానికి దిగజారి పోతుండటం వారికి ఆవేదనను కలిగిస్తోంది.

ప్రజలలో, మధ్యతరగతి మేధావులలో, ఆలోచనా పరులలో పెరుగుతున్న ఈ అసంతృప్తి సంఘటితరూపం తీసుకుంటే తమ పాలనా పునాదులు కదిలిపోతాయని, మన దేశపాలకులకు తెలుసు. అందుకే ప్రజల ఆగ్రహాన్ని, అసంతృప్తులను ఎప్పటికప్పుడు ప్రక్కదోవ పట్టించేందుకు, ప్రజలను ఐక్యం కానీయకుండా చేసేందుకు, వారిలో వారు నిరంతరం తగవులను పెంచుకునే విధంగా పాలకులు కుల, మత, ప్రాంత, భాషా ఉన్మాదాలను, జాతీయ భావోద్వేగాలను రెచ్చగొడుతూ, నిరంతరం పెంచిపోషిస్తూ వస్తున్నారు. పాలకవర్గ పార్టీలు, వాటి కూటములు తమలోతాము తీవ్రంగా కలహించు కుంటున్నట్లు కన్పిస్తున్నప్పటికీ - అదంతా అధికారపీఠాన్ని ఎవరు దక్కించుకోవాల్సి అనేదానికోసమే తప్ప వేరుకాదు. అసంతృప్తికి లోనైన ప్రజల ఆందోళనలకు స్పందించి ఆయా సమస్యలను పరిష్కరించే చర్యలను వీరేనాడూ చేపట్టకపోగా, ప్రజలను విభజించి పాలించటంలో, వారిని నేర్పుగా ప్రక్కదోవపట్టించి, తమ మౌలిక సమస్యలపై నిలకడగా ఉద్యమింపకుండా చేయటంలో, లేదా ఏదైనా ప్రాంతంలో ప్రజల ఆందోళనలు సంఘటిత ఉద్యమరూపం తీసుకుంటుంటే, వానిపై క్రూరనిర్బంధాన్ని ప్రయోగింపటంలో ఈ పాలకవర్గ పార్టీలు, వాటి కూటములన్నీ గొప్ప ఏకీభావం కలిగివున్నాయనేది కూడా నిర్వివాదమే.

భారతదేశాన్ని భిన్నజాతుల సమాహారంగా ఆచరణలో గుర్తించకుండా, ముఖ్యంగా కాశ్మీరు, ఈశాన్య రాష్ట్రాలలో ప్రజల జాతీయ ఆకాంక్షలను పరిగణలోకి తీసుకోకుండా, గౌరవించకుండా వారిపై నిత్యనిర్బంధాన్ని ప్రయోగిస్తూ, క్రూర దమనకాండను ప్రయోగిస్తూ వస్తున్నది ఈ పాలకులు కాదా?! సైనికబలగాలకు నిరంకుశాధికారాలను కట్టబెట్టి ఆయా రాష్ట్రాలలో పౌరపాలన స్థానంలో సైనికపాలన సాగిస్తూ వస్తోంది ఈ పాలకులు కాదా?! ఆయా ప్రాంతాల ప్రజల ప్రత్యేక అస్థిత్వాన్ని గుర్తించకుండా, వారి సమగ్ర అభివృద్ధికి చర్యలు గైకొనకుండా, వారిలో విశ్వాసాన్ని పెంపొందించే చర్యలకు బదులుగా పాలకులు అనుసరిస్తున్న సైనికచర్యలు వారిని తీవ్రంగా గాయపరచటంలేదా?! ప్రత్యేకించి ఈశాన్య రాష్ట్రాలలో సాధారణ ప్రజానీకం 'మీ ఇండియా' అంటూ మానసికంగా వేరుబడిపోయిన పరిస్థితికి, దశాబ్దాలుగా అధికారాన్ని చెలాయిస్తున్న ఈపాలకులు కారణం కాదా?! కాశ్మీర్ ప్రజల స్వయంనిర్ణయాధికార హక్కును కాలరాస్తూ వారు తమ భవితవ్యాన్ని నిర్ణయించుకునే అంశంపై ప్లెబిసైట్ (ప్రజాభిప్రాయ సేకరణ) జరపాలన్న ఆమోదిత నిర్ణయాన్ని ఉల్లంఘిస్తూ, నిరంతర రావణ కాష్టంలా కాశ్మీర్ ను మండిస్తూ, జాతీయ భావద్వేగాలను రెచ్చగొడ్తూ, తమ పబ్బం గడుపుకుంటూ వస్తున్నది ఈ పాలకులు కాదా?! తామనుసరిస్తున్న ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను మరుగుపరుచుకోవటం కోసం 'పాకిస్తాన్ బూచిని' చూపుతూ నిరంతరం జాతీయోన్మాదాన్ని రెచ్చగొడ్తున్నది ఈ పాలకులు కాదా?!

దోపిడీపాలకులనుసరించే క్రూరనిర్బంధచర్యలకు ప్రతిగా, కొందరు వ్యక్తులు సాగించే ప్రతీకారదాడులు, లేదా ప్రతీకారహత్యలూ వంటి టెర్రరిస్టు చర్యలు - దోపిడీకి గురయ్యే అశేష ప్రజల సమస్యల పరిష్కారానికి వారి జాతీయ ఆకాంక్షలు ఈడేరటానికి తోడ్పడకపోగా, పాలకులు ప్రజలపై నిర్బంధాన్ని మరింత తీవ్రం చేయటానికి వాటిని తిరిగి సాధనాలుగా ఉపయోగిస్తారనేది పలుమార్లు రుజువైన, రుజువవుతున్న సత్యం. అయితే, ప్రజలను తీవ్రవాద చర్యలవైపు నెడుతున్న పాలకుల విధానాలను విమర్శించటాన్నే జాతివ్యతిరేకమైనదిగా, దేశద్రోహకరమైనదిగా ముద్రవేస్తూ వస్తున్నది కూడా వీరేకాదా?!

నూటికి తొంభయి మందికి పైగా కోటిశ్వరులైన సభ్యులతో కొలువైన పార్లమెంటు, అసెంబ్లీలు బాతాఖానీ షాపులుగా, ముష్టియుద్ధాల కేంద్రాలుగా, దిగజారుడు విలువుల ప్రదర్శనాశాలలుగా, ప్రజాసమస్యలపై ఈషణ్మాత్రము దృష్టి నిలపక, పరస్పర దూషణలతో ప్రజల విలువైన సంపదను ప్రతి నిమిషమూ వృధా చేసేవిగా భ్రష్టు పట్టిస్తోన్న ఈ పాలకులు, ఈ పాలకవర్గ పార్టీలూ, భారత ప్రజాస్వామ్యానికే దేవాలయంగా పార్లమెంటును కీర్తించటం హస్తాస్పదంగా లేదా?! పార్లమెంటుపై దాడికి కుట్రచేసిన వారిగా ప్రభుత్వం కొందరిని బంధించి, కోర్టులలో విచారణ జరిపి, 2014 సార్వత్రిక ఎన్నికల ముందుగా యుపిఏ-2 ప్రభుత్వం అష్టల్ గురుకు ఉరిశిక్ష విధించిన ప్రక్రియ సహజ న్యాయసూత్రాల కనుగుణంగా జరగలేదని అనేకమంది మేధావులు, న్యాయనిపుణులు ఆనాడే పేర్కొనటం వాస్తవం కాదా? ఆ అంశాలన్నింటినీ పారదర్శకంగా చర్చించి, తాము న్యాయసూత్రాలన్నింటినీ అనుసరించామని ఒప్పించుకోవలసిన పాలకులు, అష్టల్ గురు ఉరిశిక్షనో, ఆ సందర్భంగా జరిగిన న్యాయ ప్రక్రియనో లేదా దేశంలో ఉరిశిక్ష అమలు గురించో ప్రశ్నించటాన్నే దేశద్రోహం క్రింద జమకట్టటం ఏవిధంగా సమర్థనీయం?!

అష్టల్ గురుపై అమలుజరిపిన ఉరిశిక్షను ఖండించి, అష్టల్ గురును యోధునిగా పేర్కొన్న పిడిపితో జమ్మూకాశ్మీర్ లో పొత్తుపెట్టుకోవటానికి, ఆ రాష్ట్రంలో అధికారం చెలాయించటానికి తహతహలాడిన బిజెపి పాలకులు, ఈనాడు జెఎన్ యులో అష్టల్ గురును కీర్తించే నినాదాలు వినిపించాయని పేర్కొంటూ, జెఎన్ యు దేశద్రోహుల తయారీ కేంద్రంగా మారుతోందని ఆరోపిస్తూ విద్యార్థి యూనియన్ నాయకులనేకమందిని 'దేశద్రోహ' నేరంపై కేసులు మోపి జైలు పాలు చేయటం ఎంతటి చోద్యం?!

2008 నవంబర్ ముంబై వరుస దాడుల సందర్భంగా విధ్వంసానికి, దాడులకు కారకులుగా ఆరోపించిన వారిపై నేరనిరూపణలో పలు సందేహాలుండటంతో పాటు, ఈ దాడుల సూత్రధారు లెవ్వరన్నదానిపై కాలంగడుస్తున్న కొద్దీ అనేక వాస్తవాలు వెల్లడై తీవ్రచర్చసాగుతున్నది.

ముస్లిం తీవ్రవాదుల చర్యగా ఆరోపించబడిన మహారాష్ట్రలోని మాలెగావ్ బాంబుదాడుల కేసులో సమగ్ర విచారణ జరిపి, సాధ్య ప్రగ్యాసింగ్, అసిమానంద్, కల్నల్ పురోహిత్, ప్రవీణ్ తొగాడియా వంటి బిజెపి, సంఘపరివార్ నేతల పధకరచన ఈ దాడుల వెనుక వుందని నిర్ధారించిన, తుదికంటా తన దర్యాప్తును కొనసాగించిన పోలీసు ఉన్నతాధికారి ఎం.ఎం.ఖర్కరే 2008 నాటి ముంబైదాడులలో హతం కావటం; తన భర్త మరణం వెనుక కుట్ర ఉన్నదని ఖర్కరే భార్య ప్రకటించటం, ఛత్రపతి శివాజీ టెర్రినల్ లోని రహస్య కెమరాలన్నీ ధ్వంసం కావటం, ముఖానికి ఆచ్ఛాదన లేమీ లేకండా వున్న కసబ్ కు చెందిన వీడియోపుటేజీ ఒక్కటి మాత్రమే ప్రచారంలోకి రావటం మొదలైన ఎన్నో సందేహాలు, వివరాల నడుమ ముంబయి దాడుల నేరస్తుడంటూ కసబ్ ను రహస్యంగా ఉరితీయటం, దేశవ్యాపితంగా తీవ్రచర్చనీయాంశమైంది.

1993 నాటి ముంబై బాంబుపేలుళ్ళ కేసులో 2015 జులైలో యాకుబ్ మెమన్ ఉరిశిక్ష నేపథ్యంలో హైదరాబాద్ కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయంలో అంబేద్కర్ విద్యార్థి సంఘం నాయకుడు వేముల రోహిత్ బృందం ఉరిశిక్ష గురించి చర్చించాలని కోరడం వారు చేసిన నేరమైంది! వారిని తీవ్రవాద, విచ్ఛిన్నకరశక్తులుగా పాలకులు ముద్రవేశారు. విశ్వవిద్యాలయాలు దేశ వ్యతిరేకశక్తులతో నిండిపోతున్నాయని గగ్గోలు పెట్టారు. తమ చేతుల్లోనున్న అధికారాన్ని వుపయోగించి హైదరాబాద్ కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయంలోనే 'వెలివాడ'ను సృష్టించి వారిని సాంఘిక బహిష్కరణకు గురిచేశారు. అంతిమంగా వేముల రోహిత్ బలవన్మరణానికి కారకులయ్యారు.

పీడితవర్గం నుండి, కష్టభరితమైన జీవితాన్నుండి పైకెదిగివచ్చి, ఉన్నత విద్యాస్థాయి కొచ్చి పరిశోధక విద్యార్థిగా వుంటూ, మొదట వామపక్ష విద్యార్థి సంస్థలోనూ తదనంతరం అంబేద్కర్ విద్యార్థి సంఘంలోనూ క్రియాశీలంగా పనిచేస్తూ, భావజాల పరంగా ఒక తాత్విక చింతనతో మేధావిగా ఎదుగుతూ వున్న దశలో వేముల రోహిత్ బలవన్మరణానికి పాల్పడటం యావద్దేశాన్ని కలచివేసింది. సహజంగానే రోహిత్ మరణానికి కారకులైన వారిని శిక్షించాలనే డిమాండ్తోపాటుగా, భావప్రకటనా హక్కును కాలరాస్తున్న పాలకుల విధానాలకు వ్యతిరేకంగా విశ్వవిద్యాలయాల స్థాయిలో ఉద్యమం ఊపందుకుంది. కేంద్రమంత్రుల స్థాయిలో బండారు దత్తాత్రేయ, స్మృతి ఇరానీలు ఈ సంఘటనలో యూనివర్సిటీ యాజమాన్యంపై వత్తిడి తీసుకురావటం తీవ్ర చర్చనీయాంశమైంది. ఉరిశిక్ష రద్దు గురించి చర్చించా లనటాన్నే దేశద్రోహంగా చిత్రించి, భావప్రకటనా స్వేచ్ఛపై ప్రభుత్వం చేసిన దాడి తీవ్రవిమర్శల నెదుర్కొంది. మొత్తంపై రోహిత్ ఆత్మహత్య అంశంలో కేంద్రప్రభుత్వం ఆత్మరక్షణలో పడిపోయి కేసును నీరుగార్చేందుకు పూనుకుంది.

కేంద్రమంత్రుల స్థాయిలోనే రోహిత్ కులాన్ని వివాదం చేయటంద్వారా, 'రోహిత్ ఆత్మహత్య' కేసు తీవ్రతను తగ్గించి వేయటానికి ప్రయత్నించారు. దేశంలోని వివిధ విశ్వవిద్యాలయాలతో పాటుగా ఢిల్లీలోని జెఎన్యు కూడా రోహిత్ ఆత్మహత్య ఘటనపై తీవ్రంగా స్పందించి, అందోళనలో ముందు నిలిచింది. విశ్వవిద్యాలయాలన్నింటినీ సమన్వయంజేస్తూ బస్సుయాత్రను రూపొందించుకొని, ముగింపుగా ఢిల్లీకి చేరుకోవాలని జెఎసి నిర్ణయించుకుంది.

వివిధ యూనివర్సిటీలకు బస్సుయాత్ర కార్యక్రమం ఒకవైపున సాగుతుండగానే, జనవరి 9న ఢిల్లీ జెఎన్యులో 'దేశద్రోహకర' కార్యక్రమాలు సాగుతున్నాయని మీడియాలో పెద్దఎత్తున ఒక్కసారిగా వార్తలు వెల్లువెత్తాయి.

వేముల రోహిత్ ఘటన, తదనంతరం కేంద్ర ప్రభుత్వం, మంత్రులు ఆత్మరక్షణలో పడటంవంటి సంకట పరిస్థితుల నేపథ్యంలో ఢిల్లీ జెఎన్యును కేంద్రంచేసుకొని ప్రభుత్వ అనుకూల మీడియాద్వారా ఒక్కసారిగా సాగించిన ఈ ప్రచారం యాదృచ్ఛికం కాదని స్పష్టమౌతోంది.

ఢిల్లీ జెఎన్యులో వామపక్ష విద్యార్థి సంఘాలు, విద్యార్థులను దేశద్రోహకర నినాదాలతో రెచ్చగొడు తున్నారంటూ కల్పిత వీడియో క్లిప్పింగులతో మీడియాలో విస్తృతప్రచారం కల్పించారు. అంతేగాక, వాటి ఆధారంగా దూకుడుగా పోలీసులు కొన్ని చర్యలు చేపట్టారు. జెఎన్యులో ఎన్నికైన విద్యార్థి సంఘ నాయకుడు కన్వయకుమార్తో సహా పలువురు విద్యార్థులపై సునాయాసంగా 'దేశద్రోహ' నేరాన్ని ఆపాదిస్తూ కేసునమోదు చేశారు; కన్వయను అరెస్టు చేశారు.

వేముల రోహిత్ బలవన్మరణంపైనుండి చర్చను దృష్టి మళ్ళించి, దళిత, అభ్యుదయ, వామపక్ష శక్తుల్నింటిపై, ప్రశ్నించిన వారందరిపై 'దేశద్రోహ' ముద్రవేసి, విస్తృత ప్రచారం కల్పించి నెగ్గుకురాగలమని, బిజెపి, వారి అనుయాయులు భావించారు. అంతేగాక తమ దూకుడును ఏమాత్రం తగ్గించకుండా, నిస్సంకోచంగా, ఎలాంటి చట్టభీతి లేకుండా, మీడియా సాక్షిగా పాటియాలా కోర్టు హాలులో జడ్జిముందు కన్వయను హాజరుపరిచే సందర్భంలో రెండు పర్యాయాలు ఓ బిజెపి ఎంఎల్ఎతో సహా, న్యాయవాదుల ముసుగులోని బిజెపి ఫాశిస్టుశక్తులు అతనిపై దాడికి పాల్పడి, తమ నిజ స్వభావాన్ని మరింతగా బహిర్గతం చేసుకున్నారు.

కన్వయకు మద్దతుగా నిలిచినందుకుగానూ కేంద్ర, రాష్ట్రస్థాయిలోని కొందరు వామపక్ష నాయకులపై సైతం 'దోషద్రోహ' నేరంపై కేసునమోదు చేసినట్లుగా వచ్చిన వార్తలు గమనించినపుడు ప్రభుత్వం ఎంతగా బెదిరిపోతున్నదో అర్థమౌతుంది. సామ్రాజ్యవాదుల నమ్మినబంటుగా నిఖారైన దేశద్రోహులుగా వున్న పాలకులు, పాలకవర్గాలు - బ్రిటిష్వలస పాలకులు ప్రవేశపెట్టిన; వారు తమ దేశంలో రద్దుచేసుకున్న 'దోషద్రోహ' చట్టాన్ని నిర్విచక్షణగా ప్రయోగిస్తూ, ఫాశిస్టు తరహా పాలనకు పూనుకుంటున్నారు. సామ్రాజ్యవాదాన్ని వ్యతిరేకించకుండా, ఈ దేశాన్ని ప్రేమించటమనేది అసాధ్యం. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, ప్రగతిశీల, దేశభక్తి యుతులైన యావన్మంది ఒక్కతాటిపై నిలచి, పాలకుల ఫాశిస్టు తరహా చర్యలపై ఉద్యమించాలి.

○○○○○